

Pavao govori narodu

***Ključni stihovi: „I reče: Bog otaca naših izabrao te je da upoznaš volju njegovu, da vidiš Pravednika i da čuješ glas usta njegovih. Jer bit ćeš mu svjedok svim ljudima o onome što si vidio i čuo.“
Djela 22:14,15***

***Odabrani odlomak iz Svetog pisma:
Djela 22:1-21***

U današnjoj lekciji slušamo apostola Pavla kako pred svojom židovskom braćom u Jeruzalemu prepričava iskustvo svog obraćenja Kristu na putu za Damask. Božji izbor Savla iz Tarsa, čije je ime kasnije promijenjeno u Pavao, zbunio je Gospodinove učenike kada se to dogodilo. Postojalo je otvoreno neprijateljstvo između vođa Rane Crkve i Savla jer su ga poznavali samo kao progonitelja kršćana. Nisu cijenili da su ga njegovo rodno mjesto, obrazovanje i podrijetlo pripremili za njegovu posebnu misiju među poganima. Bio je rimski građanin, dobro obrazovan, duboko religiozan i iz farizejske obitelji. Bio je revan za Zakon i Božja obećanja Izraelu. (Djela 26:2-5; Filipljanima 3:4-6) Nije bio zao kako ga je Rana Crkva razumljivo smatrala, već iskren i pobožan u svojim djelima. Vjerujući da se kršćani protive Mojsijevom zakonu, Saul ih je progonio s dobrom savješću.

Budući da je Pavao bio iskren, ali duhovno slijep, Gospodin ga je zaustavio kako bi mogao promijeniti

smjer. Njegova revnost preusmjerena je s progona crkve na služenje Kristu i njegovim sljedbenicima. To nije bilo okretanje pokvarenog čovjeka, već ispravljanje poštenog. Bog će ga sada postaviti kao idealno prikladnog za propovijedanje evanđeoske poruke i Židovima i poganima.

Bog nikoga ne prisiljava na vjeru, već otvara svoju Istinu poštenim srcima. Saul je bio u krivu u prosudbi, ali ispravan u namjeri, pa mu je Gospodin otvorio oči. Na putu za Damask, prepričao je Pavao, jarko svjetlo s neba okružilo ga je i pao je slijep. Tada je čuo: „Savle, Savle, zašto me progoniš?“ Kad je upitao tko govori, odgovor je bio: „Ja sam Isus iz Nazareta, koga ti progoniš.“ (Djela 22,6-8) To pokazuje koliko se Krist blisko poistovjećuje sa svojim narodom. Progoniti njih znači progoniti njega. Ta Istina trebala bi voditi naše ponašanje prema svakom članu Kristova tijela.

Saul je odmah upitao: „Što da činim, Gospodine?“ (Djela 22,10) To je bila potpuna predaja njegove volje. Nakon što je shvatio Istinu o Kristu, bio je spreman dati mu svoj život. Isti odgovor trebao bi obilježavati vjernike i danas. Oni koji su nekada bili zaslijepljeni zabludama, ali su ipak iskreni, trebali bi odgovoriti Istini sa zahvalnošću, žarom i životom služenja.

Gospodin je poslao Saula u Damask, gdje je Ananija, cijenjeni i pobožni učenik, saznao da je ovaj novi obraćenik posebno odabran da nosi Kristovo ime pred poganima, kraljevima i Izraelom - i da pati za taj poziv. Saul nije vidio Krista u punoj božanskoj slavi, ali je vidio dovoljno da sa sigurnošću zna da je Isus uskrsnuo i proslavljen. (Djela 22:11-13) Ananija je bio taj koji je Šaulu izrekao riječi današnjih ključnih

stihova, postavljajući ga na misiju propovijedanja evanđeoske poruke kao „svjedok svim ljudima“.

Pavao je bio vjeran svjedok onoga što je vidio i čuo. Isto bi trebalo biti istina i za nas. Prvo moramo sami razumjeti Istinu prije nego što je možemo vjerno dijeliti s drugima. Poput Pavla, vjerujmo Božjoj volji dok svjedočimo poruci evanđeoske..